

8

நடப்பியல் புதினத்தின் முன்னோடி ஓனோரே த பல்சாக் (Honoré de Balzac 1799–1850)

8.1. வாழ்க்கைக்குறிப்பு

ஓனோரே த பல்சாக் 1799ஆம் ஆண்டு ஒரு நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்தார்; மேல்படிப்புக்கு பாரீஸ் வந்து அங்குச் சட்டம் பயின்றார்; இலக்கியம் தம்மை ஈர்க்கவே, ஒரு நாடகமும் சுமார் 40 கதைகளும் புனைபெயரில் எழுதினார். இவையனைத்தும் தோல்வியைத் தழுவின. எழுத்துத் தொழில் தமக்குச் சரிப்பட்டு வரவில்லை என்று கருதிய பல்சாக் வியாபாரத்தில் நுழைந்தார்; ஓர் அச்சகத்தை வாங்கிப் பத்திரிகைத்தொழில் செய்யத் தொடங்கினார்; சொந்த இதழ் ஒன்று ஆரம்பித்தார். எழுத்தாளர்கள், நிருபர்கள் இவர்களது தொடர்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் வியாபாரத்தில் அடைந்தது பெரிய நஷ்டம்தான். கடன்

வெ. ராஜகோபாலன்

109

8.2. படைப்பாற்றல்

வரலாற்று நாயகர்களையும், தீர்ச்செயல்களையும், காதல் விவகாரங்களையுமே சுற்றிச்சுற்றி வட்டமிட்டுக்கொண்டிருந்த புதினத்தை ஒரு புதிய வழியில் திருப்பியவர் பல்சாக்.

“மன்னர்களுடைய வரலாற்றையும், போர்களுடைய பற்றியே எல்லா வரலாற்றாசிரியர்களும் எழுதியிருக்கிறார்களே தவிர, சாதாரண மக்களையும் அவர்தம் அன்றாட வாழ்க்கை, பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவையும் பற்றி எழுதவில்லையே! இவர்கள் எழுதாமல் விட்டதை எழுதுவதுதான் என் நோக்கம்” என்று கூறுவார் பல்சாக்.

சமுதாயத்தின் சாதாரண மனிதர்களும், அன்றாட வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளுமே புதினத்திற்குக் கருப்பொருளாக முடியும் எனக் காட்டினார் பல்சாக். அரசியல், மதம், அறிவியல், சமுதாய நிகழ்வுகள், தனிமனிதனுடைய குணம் குறைகள் என்று அனைத்துத் துறையிலும் இவருடைய படைப்புகள் விரிந்து கிடக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாகச் சில :

1. லேஷூஆ (1829) “மன்னர் ஆதரவுப் போராளிகள்” எனும் புதினம் ஒரு படைவீரனின் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டது. புரட்சிக்குப் பின் ஏற்பட்ட மக்கள் ஆட்சியை எதிர்த்து ஃபிரான்ஸ் நாட்டின் மேற்குப் பகுதியின் திவான்களும் மன்னரிடம் விகவாசம் உள்ள விவசாயிகளும் திட்டமிட்டு நடத்திய போராட்டத்தில் சிக்கிச் சிதைந்த ஓர் இளைஞனின் கதை இது.

2. மனித வாழ்க்கையைப் பற்றி ஆசிரியருடைய சில தத்துவச் சிந்தனைகளைக் காட்டுவது ‘லா போ த ஷக்ரே’ (La Peau de Chagrin) (1831) எனும் புதினம். கோவேறுகழுதையின் தோல் என்பது இதன் பொருள். குழந்தைகளுக்கான மாபாஜலக்கதை போல் தோன்றும் இதில் இத்தோலின் ஒரு துண்டுக்கு மாபச்சக்தி இருப்பதாக வருணிக்கப் படுகிறது. அதாவது இதைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு எதை வேண்டினாலும் அவ்விருப்பம் நிறைவேறிவிடும். ஆனால் ஒவ்வொரு

அதிகமாகியது. அச்சகத்தை விற்றுவிட்டு, தொழிலுக்குத் தலைமுழுகி மீண்டும் புதினங்கள் எழுதத் தொடங்கினார் பல்சாக். 1829இல் இவர் எழுதிய லேஷூஆ (Les Chouans) எனும் புதினம் ஓரளவு வெற்றி கண்டது. எழுத்துலகில் முதல்வெற்றியைச் சுவைத்தபோது இவர் வாழ்வின் 30 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன! ஆனால் வெற்றி தந்த ஊக்கத்தில் ஓர் ஆவேசத்துடன் பல்சாக் எழுதலானார்; ஒரு நாளைக்குச் சராசரி 15மணி நேரத்துக்குமேல் எழுதித்தள்ளினார். (மாலை 6 மணியிலிருந்து இரவு 12 மணிவரைக்கும் தாள் தூக்கம்) இதற்காகச் சமுதாய வாழ்வையும், இவர் குறைத்துக்கொள்ளவில்லை. தொடர்ந்து அடுத்த 20 ஆண்டுகளில் 91 புதினங்களையும் 30க்கும் மேற்பட்ட குறுநாவல்களையும், 5 நாடகங்களையும் எழுதி, எழுத்துலகம் மறக்கமுடியாத இரண்டாயிரத்திற்கும் அதிகமான பாத்திரங்களைப் படைத்தார். அந்த இருபது ஆண்டுகள் இவர் எழுதிய அனைத்துமே வெற்றிப்படைப்புகளாய் அமைந்தன! ஆனால் தொடர்ந்த இந்த அசாதாரண உழைப்புக்கு இவர் தந்த விலை தம் உயிர். மிக வலிமையான உடற்கூட்டை உடையவராக இருந்தும் கூட இவர் ஆரோக்கியத்தை இழந்தார். 1832இல் இவரது எழுத்தில் தம் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்துத் தீவிர ரசிகையானார் மதாம் ஹம்ஸ்கா (Mme Hamska) எனும் போலந்து நாட்டுச் சீமாட்டி. காதல் கடிதப் பரிமாற்றங்களும், அவ்வப்போது வெளிநாடு சென்று நேர்முகமாகச் சந்திப்பும் வழக்கமாகின. இப்படி 9 ஆண்டுகள் சென்றன. அதன்பின் மதாம் ஹம்ஸ்காவின் கணவர் இறந்தார். ஆனால் பல்சாக் அப்போது அவரை மணந்து கொள்ளவில்லை. மேலும் ஒன்பது ஆண்டுகள் எழுதுவதில் தீவிரம் காட்டி, தம் கடன்களையெல்லாம் அடைத்து, வசதியான வாழ்க்கைக்கு ஓரளவு செல்வமும், சமுதாயத்தில் அந்தஸ்தும் சேர்த்துக்கொண்டபின், 1850 ஆம் ஆண்டு அவரைத் திருமணம் செய்துகொண்டார், காதலிக்கத் தொடங்கி 18 ஆண்டுகளுக்குப் பின்! ஆனால் மணம் முடிந்த சில மாதங்களிலேயே மரணம், உழைப்பால் உருக்குலைந்த அவரது உடலையும், உயிரையும் பறித்துக்கொண்டது. அப்போது பல்சாக்கின் வயது 51 தான்!

110

ஃபிரஞ்சு இலக்கிய வரலாறு

பயன்பாட்டிற்குப் பின்னும் தோல் சிறிதுசிறிதாகக் குறைந்து கொண்டே வரும். இறுதிப் பயன்பாட்டில் இத்தோல் முற்றிலுமாக மறையவே, அதை வைத்திருப்பவரும் மரணம் அடைகிறார். இக்கதையில் மனிதவாழ்வு பற்றிய ஓர் உருவகத்தைக் காண முடிகிறது. அதிக பரபரப்புடன், துடிப்பான செயல்கள் செய்து கொஞ்ச நாளே வாழ்ந்திருப்பதா? அல்லது, அமைதியாக, மந்தமாக ஏனோ தானோ வென்று நீண்ட நாள் வாழ்வதா? (நமது புராணங்களில் மார்க்கண்டேயரின் பெற்றோர்களிடம் இதே கேள்வி எழுப்பப்பட்டது நம் நினைவுக்கு வருகிறது. மேலும் சிந்தித்தால், ஆசிரியர் பல்சாக் கூட அந்த உழைப்பாலும் சறுகறுப்பான வாழ்க்கை முறையாலுமே தம்மையே 51 வயதுடன் மெழுகுவார்த்திபோல் அழித்துக் கொண்டாரோ எனும் ஐயம் தோன்றுகிறது).

3. “எழேனி க்ராந்தே” Eugénie Grandet (1833) ஒரு கருமியின் வாழ்க்கையைப் பற்றியது. கருமியின் மகள் தன் காதலன் இந்தியா சென்று (!) பெரும்பொருள் ஈட்டி வந்து தன்னை மணக்கவேண்டும் எனும் நோக்கத்தில் அவனுக்குத் தன் சேமிப்பையெல்லாம் கொடுத்தனுப்புகிறாள். ஆனால் அவன் தனது பயணத்தின்போது சந்தித்த வேறு ஒரு பெண்ணை மணந்துகொண்டுவிடுகிறான். காலப்போக்கில் எழேனியின் தாயும் தந்தையும் இறந்துவிடுகின்றனர். பின் எழேனி ஒரு முதியவரை மணந்து தன் செல்வத்தையெல்லாம் நற்பணிக்குச் செலவழிக்கிறாள்.

4. ‘கிராமத்து வைத்தியர்’ (Le Médecin de campagne) 1833— எனும் புதினத்தில் பல்சாக்கின் சில சமுதாயச் சிந்திப்புக்காகக் கருத்துகளையும், பொருளாதாரச் சிந்தனைகளையும் காணலாம்.

5. ‘தந்தை கொரியோ’ (Le Père Goriot) 1835இல் வெளிவந்த இப்புதினம் பல்சாக்கின் மிகச் சிறந்த படைப்புகளுள் ஒன்றாக கருதப்படுவது. தந்தைஒருவர் தம் இரு பெண்களின்மேல் கொண்ட பாசத்திற்காகத் தம் வாழ்க்கை, தாம் சேமித்த பணம் அனைத்தையும்

அர்ப்பணித்தபோதிலும், அவர்கள் முற்றிலும் நன்றியற்றவர்களாகத் தந்தையை, முதுமைக்காலத்தில் தனியே விட்டுவிட்டதையும், தந்தை இறக்கும் தருவாயில் சொல்லியதுபற்றியும் கூட வந்து பார்க்காததையும் உருக்கமாகச் சித்திரிப்பது இப்பதினம். இதில் வரும் ரஸ்திராக் (Rastignac) எனும் பாத்திரம் ஆசிரியரின் வேறு 23 புதினங்களிலும் வந்து ஃபிரஞ்சு இலக்கியப் பாத்திரச் சிருஷ்டிகளுள் புகழ்பெற்றது திகழ்கிறது.

6. பெய்ம்மையும், கயமையும் கலக்காத கிராமியச் சூழ்நிலையில், ஓர் இளைஞனுக்கும், பண்பைப் போற்றி மதிக்கும் ஒரு சீமாட்டிக்கும் (இவர் பண்பற்ற முரடனின் மனைவி) இடையே அரும்பிய நிறைவேறாக் காதுலைச் சித்திரிப்பது (Le Lys dans la vallée) மலைச்சாரலில் ஒரு வெண்மலர் எனும் புதினம் (1836).

7. சிதைந்த கனவுகள் (Illusions Perdues) (1837-43) எனும் புதினம் வெள்ளைமனம் கொண்ட ஒரு கிராமப்புறக் கவிஞன், பார்ஸ்டிகர் வந்து தனக்குப் புகழும், அங்கீகாரமும் கிடைக்கப் படாதபாட்டுக்கு, வெளியீட்டாளர்களின் தில்லுமுல்லுகளில் சிக்கி இறுதியில் ஏமாற்ற மடைவதைக் கூறுகிறது.

8. Splendeurs et misères des courtisanes (அந்தப்புரத் தாதியரின் பகட்டும் அவலமும் கலந்த வாழ்க்கை) எனும் புதினம் 1838இல் வெளிவந்தது. இளவயதிலேயே தற்கெட்டுப் போய், மின்மினிப் பூச்சிகள் போல் ஒருசமயம் பகட்டில் ஜொலித்து, மறுசமயம் அனைத்தையும் இழந்து வறுமையில் வாடும் தாதியர்களின் அவலவாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பது இப்பதினம்.

9. அரசியல் வாழ்க்கையின் பயங்கர மர்மங்களையும் திடுக்கிடும் சம்பவங்களையும் பற்றியது, une Ténébreuse affaire - (சிக்கலான இருள் சூழ்ந்த விவகாரம் 1841). ஓர் அரசியல்சதியை முடிச்சுவிட்டது

8.4. உயிரியலும் மனிதவியலும்

‘மனித இனத்தின் நாடகம்’ முன்னுரையில் பல்சாக் பின் வருமாறு கூறுகிறார் :

“எந்தெந்தச் சூழ்நிலையில் மனிதன் தான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறானோ, அந்தந்தச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு, அத்தனை வகைகளாக மனிதர்களை உருவாக்குகிறது இச்சமுதாயம், விலங்கியலில் காணப்படும் வெவ்வேறு இனங்களைப் போல, ஒரு யோர்வீரன், ஒரு தொழிலாளர், ஒரு நிரீவாகி, ஒரு வக்கீல், ஒரு வேலையில்லாத இளைஞன், ஒரு விஞ்ஞானி, ஓர் உயர்அதிகாரி, ஒரு வியாபாரி, ஒரு கடற்படைவீரன், ஒரு கவிஞன், ஓர் ஏழை, ஒரு சாமியார் – ஆகியோர்களிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள், ஓர் ஓநாய், ஒரு சிங்கம், ஒரு கழுதை, ஒரு காக்கை, ஒரு கறாமீன், ஒரு பசுக்கன்று, ஓர் ஆட்டுக்குட்டி – ஆகியவற்றிடையே எத்தனை வேறுபாடுகள் இருக்கின்றனவோ, அவற்றுக்குச் சற்றும் குறைந்தவை அல்ல. ஆனால் இவற்றை இனங்கண்டு கொள்வதுதான் எளிதன்று. விலங்கியலில் எத்தனைவகைகள் காணப்படுகின்றனவோ, அந்த அளவுக்கு மனித சமுதாயத்திலும் பலவிதப் பிறவிகள் அன்றும் இருந்தன; இன்றும், என்றும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கும்.”

பல்சாக் மேலும் கூறுவார் “புய்ஃபூர் (Buffon)* எனும் உயிரியல் விஞ்ஞானி, தம் அற்புதமான நூலில் பலவகைப்பட்ட மிருகங்கள், பூச்சிகள் ஆகியவை பற்றி எழுதியிருப்பது போல, மனிதஇனத்தைப் பற்றியும் ஒரு நூல் எழுதப்பட வேண்டாமா? மிருகங்களுக்கும், பிற உயிரினங்களுக்கும் இயற்கை சில எல்லைக்கோடுகளை அமைத்து விட்டது. ஆனால், அதுபோல மனிதஇனத்திற்கு எதுவும் இல்லை.

* Buffon (1707-1787) என்பவர், உயிரினங்கள் அனைத்தைப் பற்றியும் 40 ஆண்டுகள் மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து, அவற்றின் நோற்றும், வாழ்க்கைமுறை, இனவிருத்தி ஆகியவை பற்றி 39 தொகுதிகளில் எழுதியுள்ள ஃபிரஞ்சு விஞ்ஞானி. என் முந்திய நூலான ‘ஃபிரஞ்சு இலக்கிய வரலாறு பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு’ எனும் நூலில் பக்கம் 156 பார்க்க.

அம்பலமாக்கும் இப்பதினம், பிற்காலத் துப்புறியும் நவீனங்களுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றது.

8.3. மனித இனத்தின் நாடகம் (La Comédie Humaine)

“என்னுடைய புதினங்கள் அனைத்தும், முழுமையான ஃபிரஞ்சு சமுதாயம் எனும் பெரிய புதினத்தின் ஒவ்வோர் அத்தியாயம்தான்” என்று கூறுவார் பல்சாக். ஏறத்தாழ 2000 வெவ்வேறு வகையான பாத்திரங்களைப் படைத்து உலவவிட்டுப் பரந்த இவ்வுலகத்தின் ஒரு சிறிய பிம்பத்தைத் தாம் சிருஷ்டித்த உலகமாக நமக்குக் காட்டுகிறார், ஆசிரியர். பல்சாக்கின் தனிச்சிறப்பு என்னவென்றால், தாம் எழுதிய புதினங்களை வெவ்வேறாகக் கருதாமல், அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து வைத்ததுதான். இவ்வொருங்கிணைப்பிற்கு மேலும் வலுக்கூட்ட ஒரு புதினத்தில் வரும் பாத்திரம், வேறு சில புதினங்களிலும் வருமாறு செய்கிறார் பல்சாக். எடுத்துக்காட்டாக ரஸ்திராக் எனும் பாத்திரம் 23 புதினங்களிலும், பியாஷோ (Bianchon) எனும் பாத்திரம் 29 புதினங்களிலும் வருகின்றன. தம்முடைய இத்தொகுப்புக்கு மனித இனத்தின் நாடகம் (La Comédie Humaine) எனப் பெயரிட்டார், பல்சாக். மிருக இனத்தில் எத்தனையோ வகைகள் இருப்பதைப் போல மனித இனத்திலும் இருக்கின்றன என்பதே இவர் கருத்து.

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இத்தாலி நாட்டு எழுத்தாளர் DANTE வாணுகம் பற்றி Divine Comedy என்று ஒரு நூல் எழுதினார். அதன் மூன்று தொகுதிகள் நரகம், பிராயச்சித்த பூமி, சொர்க்கம் பற்றிப் பேசுகின்றன. இதே பெயரை அடியொற்றி, மனிதஇனம் இவ்வுலகில் போடும் ‘நாடகங்களை’ அம்பலமாக்கும் தம் புதினங்கள் அனைத்துக்கு-மாசுச்சேர்த்து ‘மனித இனத்தின் நாடகம்’ எனப் பெயரிட்டார் பல்சாக். மனிதச் சமுதாயத்தைக் கூர்ந்து கவனித்து, அவர்கள் போடும் வேஷங்களை, செய்யும் பித்தலாட்டங்களை, யதார்த்தமாக உள்ளது உள்ளபடியே காட்டி, வெளிவேஷத்துக்குள்ளே ஒளிந்து கிடக்கும் நிஜ ஆசாமியைத் தோலுரித்துக் காட்டுகிறார் பல்சாக்.

புய்ஃபூர் ஆண்சிங்கத்தைப் பற்றி எழுதிவிட்டார் என்றால், பெண் சிங்கத்தைப் பற்றித் தனியாகச் சில வரிகள் குறிப்பிட்டோ போதும். ஆனால் மனித இனத்தில் பெண்ணை, ஆண் என்பதின் பெண்பாலகக் குறிக்கும் சொல் என்று மட்டுமே தள்ளிவிட்டிருக்கிறது.”

“ஒரே குடும்பத்தில் முற்றிலும் வேறுபட்ட ஆண், பெண் இருக்க வாழ்ப்புண்டு. ஒரு சாதாரண வியாபாரியின் மனைவி, அரசனின் பட்டத்துராணியாக அமையத் தகுதியுடையவளாக இருக்கக்கூடும். அதேபோல் ஒரு மன்னரின் மனைவி ஓர் எளிய கவிஞனின் மனைவியாகக்கூட இருக்கத் தகுதியற்றவளாக இருக்கலாம்.”

“இயற்கையில் காணப்படாத எவ்வளவோ அபாயங்கள், சமுதாய அமைப்பில் இருக்க வாழ்ப்புண்டு. காரணம், இங்கு இயற்கையும் இருக்கிறது; அத்துடன் கூட மனிதன் செய்த சமுதாய அமைப்பும் சேர்ந்துகொள்கிறது. சமுதாய உயிரினமான மனிதர்கள் பற்றிய வருணனை மிருகஉயிரினங்களின் வருணனைகளைப் போல் குறைந்தபட்சம் இரண்டு மடங்காவது இருக்கவேண்டும். மேலும் மிருகங்களிடையே போராட்டங்கள் குறைவு, அங்குக் குழப்பத்திற்கு இடமில்லை. ஒன்றோடொன்று நேரடியாக மோதிக்கொள்ளும். அவ்வளவுதான்! மனித இனத்திலும் ஒருவேரோடு ஒருவர் மோதிக்கொள்வர். ஆனால் அவரவர் அறிவத்திறனுக்குத் தக்கபடி மோதலில் அதிகச் சிக்கல்களுக்கு இடமுண்டு. நீண்ட உயிரின வரலாற்றில், மிருகத்தன்மை மனிதனிடம் மேலிக் காணப்படுவதைச் சில விஞ்ஞானிகள் இன்றும் ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கலாம். ஆனால் ஒரு சாதாரண பலசரக்குக் கடைக்காரன் ஃபிரான்ஸ்பாட்டு முக்கியப் பிரமுகனாகிவிடுகின்றான். சீமான்சூடியில் பிறந்த ஒருவன் சமுதாயத்தின் மிகத்தாழ்ந்த நிலைக்கு வந்துவிடுவதும் உண்டு!.*

* பல்சாக் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில், மன்னராட்சி முறையை மாற்றிய புரட்சியின் காரணத்தினாலும், தொடர்போக் காரணத்தினாலும், போர்வீரன் நாட்டுச் சர்வாதிகாரியான காரணத்தினாலும், சமுதாய அமைப்பு தலைகுப்புற மாறியதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். பாய்பாயப் பிரபுக்கள் செல்வம் பறிக்கப்பட்டு ஒட்டாண்டி ஆனதும், சாதாரண வியாபாரிகள் பணம் பதவி அந்தஸ்தைப் பெற்று உயர்ந்ததும் சகஜமாக நிகழ்ந்தன. இத்தகைய குடும்பிய சமுதாயச் சூழலில் தாழ்ந்ததை நினைப்பிக்கும் காரணங்கள் அடிக்கடி மாறிய நிலை காணப்பட்டது.

“மேலும் மிருகங்களிடையே வாழ்க்கை எவ்விதச் சிக்கலும் அற்றது. அவைகளுக்குக் கட்டில், சோபா, அலமாரி, நாற்காலிகள் இல்லை நுண்கலைகள் இல்லை ; விஞ்ஞானம் கிடையாது. ஆனால், மனிதனோ தன் தேவைக்காகத் தனதுக்கிக்கொள்ளும் எதையும் தன் வாழ்க்கை, தன் பழக்கவழக்கங்கள், தன் எண்ணம் ஆகியவற்றுக்கு ஏற்றவாறு மாற்றிக்கொள்ள விரும்புகிறான். எந்த நியதியின் அடிப்படையில் இவ்வாறு செய்ய விழைகிறான் என்பதை ஆராய்ந்து அதற்கான விதிகளைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்! LEUWENHOEK போன்ற பல உயிரியல் விஞ்ஞானிகள் உயிரினங்களின் பழக்கவழக்கங்கள் எவ்வளவு அற்புதமாக இருக்கின்றன என்று காட்டியிருந்தபோதும், நம் கண்களுக்கு மிருகத்தின் பழக்க வழக்கங்கள் எல்லா நாட்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பது போலவேதான் தோன்றுகின்றன. ஆனால் ஓர் அரசன், ஒரு வட்டிக்கு விடுபவன், ஒரு கலைஞன், ஒரு சாமியார், ஓர் ஏழை விவசாயி ஆகியோர்தம் பழகுமுறை, உடுத்தும் பாணி, பேச்சு, வசிப்பிடம் ஆகியவை முற்றும் மாறுபட்டுக் காணப்படுவனஅன்றி, அந்தந்த கலாசாரத்திற்கு ஏற்றவாறு வேறுபடுவதையும் காண்கிறோம். . . .”

(La Comédie Humaine) முன்னுரை

8.5. பல்சாக்கின் கொள்கைகள்

பல்சாக் கூறுவார் :

“சம்பவங்களைக் கற்பனை செய்து தொகுத்து எழுதுவதில் எனக்கு இஷ்டமில்லை. எந்த வரலாற்று வல்லுநரும் இதுவரை எழுதாமல் விட்ட நம் சமுதாயத்தின் பொதுவான வரலாற்றை எழுதுவதுதான் என் நோக்கம். தற்காலத்தில் நம்பிடையே வாழ்ந்துவரும் மக்களையும் அவர்களுடைய வாழ்க்கையையும் கூர்ந்து கவனித்து உள்ளதை உள்ளபடி எழுதுகிறேன்”.

“எடுத்துரைக்கப்படும் சம்பவம் எப்போதோ ஒருமுறை நிகழும் அபூர்வ நிகழ்ச்சியாக இல்லாமல், சாதாரண அன்றாட நிகழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்”.

அல்லது மாற்றியமைக்கும் தன்மையுடையவை என்பது பல்சாக்கின் கருத்து. இவருக்கு hypnotism, telepathy ஆகியவற்றில் முழு நம்பிக்கை உண்டு.

சமுதாயம் வலுவற்றவர்கள் பால் கொடுமையாக நடந்து—கொள்வதையும், வெளியே தெரியாமல் பல சமூகக்கொலைகள், குற்றங்கள் நடந்துகொண்டிருப்பதையும் எடுத்துக்காட்டுவார் பல்சாக். வயது முதிர்ந்த காலத்தில் தனியே கைவிடப்பட்ட தந்தை, சொத்தை அபகரிக்கக் குடும்பத்துக்குள் நடக்கும் சூழ்ச்சிகள், நல்ல மனிதனை ‘ஓரங்கட்டி’ அவனை ஏமாற்றி மொட்டையடிக்கும் துரோகச் செயல்கள் – ஆகியவை சில எடுத்துக்காட்டுகள். இக்குற்றங்களைப் பின்நின்று இயக்கும் காரணங்களையும் தவறாதசன்மம் இன்றி இவர் அம்பலப்படுத்துவார்.

ஆசிரியர், தம் கதைஉலகை ஒரு காட்டுக்கு ஒப்பிடுவார். அதில் வலிமையற்றவர்களை வலிமையுடையவர்கள் ஈவுஇரக்கம் இன்றி அடித்து வீழ்த்திவிடுவார். இங்குச் சுயநலம்தான் வெற்றிபெறும். தூய்மையாக இருப்பவர் தோல்வியடைந்து மறைந்துபோவார். மிகத் தகுதி உடையவரே உயிர்பிழைக்க முடியும் (Survival of the fittest) தகுதியுடையவர் யார்? தகுதியற்றவர் யார்? சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு தம்மை மாற்றிக் கொள்பவர்களே தகுதியுடையோர்; அப்படி மாற்றிக்கொள்ள இயலாதோர் தகுதியற்றோர். இவ்வாடிப்படையில் மூன்றுவகை ஒவ்வாமைகளைக் காட்டுகிறார், பல்சாக் :

- (i) காலத்துக்கு ஏற்ப மாறாமல், சூழ்நிலையினின்று தாமே விலகி, வேறு ஒரு தலைமுறையின் சிந்தனைகளை விடாமல் பற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள்.
- (ii) இடம் மாறிப்போனவர்களின் ஒவ்வாமை; புறநகர்ப்பகுதிகள், கிராமங்கள் ஆகிய இடங்களில் பிறந்து வளர்ந்து, பார்ஸ்டாக் வந்து அதிவேகக் கலாசாரத்துடன் ஒட்ட முடியாமல் தவிப்பவர்கள்.
- (iii) சமுதாயத் தட்டு மாறிப்போனவர்கள்; உயர்கூடியில் பிறந்து, எல்லாம் பறிபோய்விட்டதால், நிலைதவறி விழுந்து அதில் ஒவ்வாமல்

“சமுதாயத்தின் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட பிரிவும் புதினத்திற்கென்று தனி முன்னுரிமை கொண்டதில்லை. ஆகவே, புதினம் சமுதாயத்தின் முழுப்பரிமாணத்தையும் காட்டவேண்டும்”.

சமுதாயக் கட்டமைப்பில் காணப்படும் பழக்க வழக்கங்களையும், மனிதனின் சுயநலம் போராசை காரணமாக எழும் மோதல்களையும் பதிவுசெய்யும் ஒரு பதிவாளராக மட்டுமே நாவலாசிரியர் இருந்தால் போதாது என்பது பல்சாக் கருத்து. சமூக நிகழ்வுகளுக்கான காரணங்கள், எழுச்சிமிகு உணர்வுகள், பரஸ்பர மனித உறவுகளைப் பின்நின்று இயக்கும் சக்திகள், அவற்றின் உள்ளே ஒளிந்து வேரூன்றியிருக்கும் சுயநலம், போராசை போன்றவற்றையும் அவர்கள் கண்டறிந்து வெளிக்கொணர வேண்டும் என்பது பல்சாக்கின் கொள்கை. எனவே தான் இவருடைய யதார்த்தத் தத்துவம், இயற்கை நடப்பியலின் மறுபதிப்பு அன்று; அதற்கு விளக்கம் கொடுத்து புரிந்துகொள்ளச்செய்யும் தத்துவம். இது சமுதாயத்தை எடைபோட்டு, குத்திக்கிழிக்கும் விமரிசனமும் ஆகும்.

மனிதர்கள் உருவத்திற்கும், அவர்தம் குணாதிசயத்திற்கும் தொடர்பு உண்டு என்று பல்சாக் கருதினார். ஒருவருடைய அங்க அடையாளங்கள், மூக்கு, தலையின் அமைப்பு, நெற்றி, உதடுகள், முகவாய் – அவருடைய குணத்தைப் பிரதிபலிப்பவை (Physiognomy) ஆதலால், இவர்புதினங்களில் பாத்திரங்களைப் பற்றியும், சூழ்நிலைகள் பற்றியும் மிகவும் நீண்ட வருணனைகள் காணப்படும்.

“பல்சாக் கூறுவார்: பேசு, நட, உடுத்திக்கொள், நீ யாரென்று நான் கூறுகிறேன்” என்று. ஒரு பாத்திரத்தின் பேச்சு, அவர் எந்த பிராந்தியத்தை, சமுதாயத்தின் எந்த அடுக்கைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும், அவருடைய கலாசாரப் பின்னணியையும் பிரதிபலிப்பதாக இருப்பதால், இவருடைய புதினங்களில் உரையாடல்கள் (நாடகம் போல) அதிக அளவில் காணப்படும்.

மனஎண்ணங்கள் ஆற்றல் மிக்கதொரு சக்தி. ஆனால் இது கண்ணுக்குப் புலப்படுவதில்லை (நோவியின்சக்தியைப் போல), இவ்வெண்ண அலைகள், மற்றவர் மனத்தின்மேல் சென்று படிந்து அதை இயக்கும்

இருப்பவர்கள். அல்லது கீழ்க்கூடியில் பிறந்து பொருள்எட்டி அந்தஸ்துப் பெற்றவர்கள் மேல்கூடியினர் மத்தியில் செயல்படும்போது அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதபோது காணும் ஒவ்வாமை.

‘பார்ஸ்டாக் பேய்கள் வாழும் ஒருகாடு’ என்று கூறுவர் பல்சாக். இங்கு வாழ்பவர்களை ஆட்டுவிப்பவை மூன்று

- அற்பர்களின் ஆதிக்கம்
- பணத்தின் சர்வாதிகாரம்
- போராசை, மற்றும் சுயநலத்தின் வெற்றி

வாழ்க்கை என்பது ஓர் இயந்திரம்; அதை இயக்குவது பணம். வாழ்க்கைப் போராட்டத்தின் ஒரே குறிக்கோள் வெல்வது. அவ்வெற்றியை அடைய எத்தகைய வழியும் பின்பற்றப்படும்; நற்பண்புகள் தனிமைப்—படுத்தப்பட்டுவிடும். பெரும்பான்மையான மக்கள் கூட்டம் இத்தகைய வாழ்க்கைமுறைக்கு அடிமையாகிவிட்டபடியால், “மக்களாட்சி முறை என்பது அற்பர்களின் ஆதிக்கம்” என்பார் பல்சாக்; மேலும், சமுதாயத்தின் உயர்வுதாழ்வுகளைப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுவார்,

“சரிசமமின்மை இயற்கையின் நியதி. பல்வேறு வகையான சமுதாயப் பணிகளுக்கு ஏற்றவாறு மனிதர்களிடையே மாறுபட்ட நிலைமை, மாறுபட்ட தகுதிகள் காணப்படுகின்றன. பிரபுத்துவம், செல்வச்செழிப்பு, செயலாற்றும் திறன் – இவை மூன்றுமே சமத்துவமின்மையின் வெளிப்பாடுகள்தாம். சமத்துவமின்மை எந்தத் துறையில் என்பதுதான் மாறுகிறது”.

நகரவாழ்க்கை, பலதரப்பட்ட மனிதர்கள், பல்வேறு தொழில்கள், எனச் சமுதாயத்தில் காணப்படும் எல்லா உரசல்களையும் கூர்ந்து கவனித்து, வருணித்து, ஆராய்ந்து எடுத்துக்கூறுவதில் பலவகையான உத்திகளைக் கடைப்பிடித்து, ஒரு வரலாற்றாசிரியராகவும், ஒரு விஞ்ஞானியாகவும், ஒரு சமுதாய ஆராய்ச்சியாளராகவும், ஓர் ஒலியராகவும், ஒரு நாடகாசிரியராகவும் திகழ்கிறார் பல்சாக்.

“பல்சாக் மிகப் பெரியவர்களுள் முதன்மையானவர்; மிகச் சிறந்தவர்களுள் மிக உயர்ந்தவர். இவருடைய நூல்கள் அனைத்தும் ஒரே நூல்தான்; ஒளிவீசும் உயிரோட்டமுள்ள ஆழமான நூல். இந்நூலில் நமது இன்றைய மனிதநாகரிகம், இரக்கமற்ற நிஜத்தோடு கலந்து தோன்றும் பயங்கரக்காட்சியில் நடுநடுங்கி, எழுந்து இங்கும் அங்கும் ஓடிப் பதைபதைத்து நிற்பதைக் காண்கிறோம்” என்று கூறுவார் விக்தோர் உய்கோ.

